

L'economia de l'Estat català: molt prosperosa

Pere Miret. Economista. Membre de la sectorial d'Economia de l'ANC.
Article original anglès publicat a Catalonia Today el desembre del 2015

“...el Govern català podria adequar la política econòmica a les necessitats de l'economia catalana, la qual cosa, si es fes de manera encertada, augmentaria significativament la generació de riquesa i el benestar dels ciutadans.”

Malgrat els treballs de prestigiosos economistes, com Antoni Castells, Xavier Sala-i-Martin i altres, i l'opinió de la majoria dels economistes catalans que la viabilitat econòmica de la Catalunya independent està més que assegurada, sembla que encara hi ha certs dubtes en diversos sectors, fins i tot internacionals. Potser aquesta incertesa ha estat generada per la publicació en els últims anys de documents per part del camp nacionalista espanyol que prediuen un escenari catastrofista i sensibles caigudes inicials del producte interior brut (PIB) d'una Catalunya independent. En aquest article tractaré d'aquesta qüestió d'actualitat.

Aquestes prediccions negatives en general es basen en supòsits incorrectes, paràmetres erronis, comparacions fora de lloc, incoherències i no solen tenir en compte l'efecte de l'eliminació del dèficit fiscal amb l'Estat espanyol. Així, per exemple, donen per descomptat que una Catalunya independent quedaria fora del mercat únic, pujarien els aranzels i sortiria de l'euro, quan, de fet, en el pitjor dels casos hi romandria i podria mantenir l'euro. També s'ha esmentat que com en casos d'escissió de països de l'Est d'Europa la corba del PIB seguiria una forma de V, sense tenir en compte que en el cas de Catalunya no hi hauria una transformació estructural cap a una economia de mercat.

En tot cas, els possibles efectes transitoris, que serien molt inferiors als de les prediccions dels nacionalistes espanyols, quedarien sobradament compensats pels efectes positius. La supressió del dèficit fiscal suposaria que els 16.000 milions d'euros (8% del PIB) que se'n van a l'Estat espanyol cada any i no tornen estarien a disposició del Govern català. Aquest podria decidir gastar-ne una bona part en territori català, la qual cosa, junt amb efectes multiplicadors, tindria un important impacte macroeconòmic favorable. D'altra banda, el Govern català també podria decidir abaixar els impostos, la qual cosa contribuiria a captar inversió estrangera i talent.

Un altre aspecte molt important és que el Govern català podria adequar la política econòmica a les necessitats de l'economia catalana, la qual cosa, si es fes de manera encertada, augmentaria significativament la generació de riquesa i el benestar dels ciutadans. Aquests factors farien que del cercle viciós de més deute

i menys despesa social es passés a un cercle virtuós de fort creixement, menys atur i superàvit públic. D'aquesta manera, el PIB de Catalunya passaria de 209.282 milions d'euros el 2014 a 286.964 milions d'euros en cinc anys, i es duplicaria en uns deu anys. I la despesa social es podria situar al nivell d'un estat modern.

D'altra banda, l'economista Josep M. Vázquez en el seu recent treball *Aproximació als llocs de treball de la independència* quantifica en uns 475.000 els llocs de treball que es crearien pel fet de disposar dels recursos que generem i poder decidir en què es gasten. Es considera que un 85 % d'aquests llocs es crearien en empreses privades. Així, si la població activa es mantingués en el nivell actual, la taxa d'atur baixaria fins al 7 %, per sota de la mitjana de la Unió Europea.

D'aquesta manera, la Catalunya independent és convertirà de nou en un motor de l'economia europea i en impulsor del creixement del sud d'Europa. En particular, es podrà realitzar per fi el corredor mediterrani, que contribuirà significativament a millorar la competitivitat no solament de l'economia catalana, sinó també la de les regions veïnes i en general de l'economia europea.